

NOI SPERĂM CĂ DA!

Mihai Calnicov în timpul săriturii record

Foto: R. Vilara

Mihai Calnicov și Nicolae Popovschi și-ar fi îndeplinit norma olimpică dacă întrecerile campionatelor republicane de atletism ar fi fost programate cu vreo lună și ceva în urmă. Până la 1 iulie 1963 cifra cerută era de 7,50 m. La poarta acestei performanțe reușise să bată de câteva ori Popovschi, dar niciodată să pună cu curaj mîna pe ...clanță și s-o deschidă!

Și iată că duminică la Cluj, ambii atleți — de data aceasta — au aterizat dincolo de 7,50 m. Dar, între timp și norma a pășit cu 20 de centimetri mai departe. Așa că lui Mihai Calnicov i-au lipsit 9 cm iar lui Popovschi 14 cm pentru a se număra printre cei cărora le apar numele și fotografia la rubrica „Urmașii-le exemplul!”

Oricum însă atît recordul republican al lui Calnicov, cît și cel personal al lui Popovschi, reprezintă performanțe promițătoare. Ambii atleți au toate posibilitățile ca, încă în acest an, să treacă de 7,70 m. Pentru aceasta se cere din partea lor mai multă consecvență și mai ales seriozitate. Fiindcă nici unul, nici celălalt, nu duc lipsă de calități fizice și de condiții de pregătire. Popovschi demonstrează în ultima vreme o constanță imbucurătoare. Chiar la Cluj, toate cele cinci încercări reușite ale sale au măsurat peste 7,25 m: 7,31 m — 7,56 m — 7,46 m — 7,26 m — D — 7,41 m.

Este imbucurătoare revenirea de formă a lui Calnicov care, după ce la multe concursuri și-a tot căutat pașii, se pare că acum, în sfîrșit, i-a găsit!

Succesul de la Cluj va trebui să dea și mai mult elan celor doi tineri atleți. Numai de ei depinde dacă la J.O. de la Tokio țara noastră va fi reprezentată și la săritura în lungime. Noi sperăm că da!

„Așteptăm cu dragoste pe sportivii romini la Innsbruck“

— Ne-a declarat prof. Wolfgang Friedl, secretarul Comisiei de organizare a J. O. de iarnă — 1964 —

Cu cîteva zile în urmă, prof. WOLFGANG FRIEDL, secretar al Comisiei de pregătire a Jocurilor Olimpice de la Innsbruck, a fost oaspetele țării noastre. Cu acest prilej, d-sa a vizitat pîrțile de schi din Postăvar și din Bucegi, precum și unele baze sportive din Capitală. Firește, însă, că prezența acestui cunoscut specialist în sporturi de iarnă a oferit și ocazia unei bune informări asupra problemelor legate de organizarea J. O. de iarnă din 1964, de pregătirile care se fac la Innsbruck. Foarte amabil, prof. Wolfgang Friedl a dat ample lămuriri în această direcție tehnicienilor noștri și a răspuns și la întrebările pe care i le-am pus în dorința de a oferi cititorilor amănunte despre pregătirile care se fac în vederea organizării acestei mari competiții.

— În primul rînd vă rugăm să ne spuneți ceva despre stadiul în care se află lucrările de amenajare a bazelor care vor găzdui întrecerile olimpice.

— Datorită faptului că în ultima perioadă de timp ritmul lucrărilor a fost accelerat, majoritatea bazelor sportive sînt gata de concurs. Trebuie să vă spun că cele mai multe greutăți le-am întîmpinat la pîrțile de bob și la cea de săniuțe. Am luat toate măsurile pentru ca aceste întreceri să se poată desfășura în condițiuni bune, mergînd pînă acolo încît am construit o instalație electrică în așa fel încît, dacă va fi cazul, concursurile să se poată desfășura și noaptea. Spun aceasta pentru că, după cum bine știți, pîrțile de bob sau de săniuțe nu pot fi înghețate artificial și dacă vremea va fi mai călduroasă, ne-am gîndit ca întrecerile să se dispute după apusul soarelui cînd mercurul termometrelor va fi, poate, mai... îngăduitor.

— Nu aceleași necazuri le veți avea și cu pîrțile de schi...

— Desigur. Aci problemele sînt mult mai simple. De altfel pîrțile pentru probe alpine sînt gata la această oră. Se fac doar lucrări de curățire și de „înverzire” a unor zone, însă modificări nu. Am fost foarte mulțumiți că la concursul preolimpic care a avut loc anul acesta pîrțile pentru probele alpine au trecut „examenul” cu bine.

— Ați vorbit numai despre pîrțile pentru probele alpine. Care este situația cu pîrțile pentru probele de fond și pentru concursul de biatlon?

— Aceste pîrți, situate pe platoul de la Seefeld, au fost și ele verificate cu ocazia concursului preolimpic cînd o serie de concurenți au reclamat că unele porțiuni ale traseului sînt prea „rapide”, avînd înclinații prea mari. Această apreciere a fost considerată

drept justă și s-au luat măsuri de corectare a pantelor, recent încheindu-se lucrările de reamenajare a acestor pîrți.

— Cu aceasta s-a încheiat capitolul pîrții...

— Nu! Aș dori să mai adaug că ne străduim să terminăm lucrările de construire a șoselei care va lega Innsbruckul cu centrul de la Lizum, unde se vor desfășura majoritatea probelor alpine, însă întîmpinăm greutăți din cauza circulației intense și a numărului mare de vizitatori.

— Ce ne puteți spune despre bazele sportive pentru hochei și patinaj...

— La 1 noiembrie va fi gata noul patinoar acoperit, o construcție modernă, unde se vor desfășura o parte din jocurile de hochei, precum și concursurile de patinaj artistic. Celălalt patinoar acoperit — „Sala tirgurilor” — este gata, iar pista pentru patinaj vitează funcționează foarte bine. Vă pot spune chiar că gheața de pe această pistă a fost de o calitate foarte bună anul acesta, la mijlocul lunii martie, cînd temperatura se ridicase la 18° grade. Pentru verificarea acestor baze sportive vom organiza o serie de întîlniri și concursuri în perioada care a mai rămas pînă la Jocurile Olimpice. Se vor desfășura astfel 30 de întîlniri de hochei, dintre care foarte multe internaționale, și 4 concursuri de patinaj artistic, unul cu participarea a numeroși sportivi fruntași din Europa.

— Alte noutăți de la Innsbruck?

— Vă pot informa că s-a rezolvat și problema desfășurării festivității de deschidere și a celei de închidere a J. O. Pentru noi organizarea acestor festivități a constituit o serioasă dificultate, soluția finală fiind aceea a desfășurării lor în incinta tribunelor de la trambulina mare. La aceste ceremonii vor putea asista în acest fel peste 60 000 de spectatori. În acest scop vom construi un podium de lemn de 2 000 m.p. necesar defilării delegațiilor de sportivi. Cîteva cuvinte despre „satul olimpic”. Clădirile sînt gata, avînd amenajate la etajul al XII-lea săli de tenis de masă și de cinema, unde se vor proiecta zilnic filme. Dat fiind că „satul olimpic” este situat la 4 km de Innsbruck, delegațiile participante la J. O. vor avea la dispoziție 250 de microbuze și 100 de autobuze.

— Vă mulțumim...

— Mai este ceva. Vă rog ca în numele Comisiei de organizare, să transmiteți sportivilor romini succes deplin în munca lor de pregătire și că îi așteptăm cu dragoste la Innsbruck.

Interviu luat de
CALIN ANTONESCU

Satul olimpic de la Tokio și bazele sportive din jurul său

În numărul de față ing. Petre Cișmigiu, care a vizitat recent Japonia, continuă să ne relateze din însemnările sale. Este descris satul olimpic, în care vor locui participanții la jocuri în tot timpul desfășurării marii întreceri din 1964.

Sînt cunoscute discuțiile care s-au purtat în jurul problemei alegerii locului cel mai indicat pentru construcția satului olimpic. Inițial organizatorii s-au fixat asupra cartierului Asaka, pe terenul unei baze militare americane. Această soluție prezenta o serie de inconveniente, printre care și faptul că satul fiind executat față de majoritatea bazelor sportive, problema deplasării sportivilor pe terenurile de sport era greu de rezolvat. S-a ales așadar cartierul „Washington Heights” din centrul Shibuya care servește în prezent ca locuințe pentru personalul militar american. Considerațiile au fost următoarele:

● Cartierul este gata construit și corespunde cerințelor unui sat olimpic;

● Este foarte aproape (la 2—5 km) de parcul olimpic Meiji, unde se găsește Stadionul național;

● Fiind situat în centrul geometric al principalelor baze sportive din perimetrul orașului Tokio, rezolvă în mod satisfăcător accesul la bazele sportive olimpice;

● Alături de sat este parcul Meiji-Shrine, cel mai mare parc de odihnă al locuitorilor orașului Tokio (cca 90 ha), cu o floră foarte bogată.

Cartierul se compune din vreo 230 de case individuale de diferite mărimi, majoritatea cu 2 etaje, avînd caracterul unor vile și 15 blocuri cu 4 etaje. Începînd cu luna noiembrie cartierul va fi evacuat și vor începe amenajările și completările necesare. Se vor construi clădiri pentru administrația satului și vor fi amenajate cîteva încăperi existente pentru a servi ca teatru, club, restaurante și alte anexe.

Pentru sectorul sportivelor se preconizează să se folosească 5 blocuri, care vor putea găzdui cca 700 de persoane. Pentru cazarea a 7.300 sportivi se vor folosi casele individuale și restul blocurilor. Satul olimpic de la Tokio prezintă unele avantaje față de satul olimpic de la Roma. Casele au un spațiu suficient între ele, cu artere largi de circulație și foarte multă verdeață.

Pînă la 15 septembrie 1964, lucrările vor fi terminate, iar orașul olimpicilor va fi gata să-și primească oaspeții.

În imediata apropiere a cartierului care va fi transformat în satul olimpic, în partea de sud a acestuia, se află în prezent cîteva șantiere mari de construcție ale unor baze sportive începute în acest an.

Bazinul olimpic „National Gymnasium” situat în colțul din sud-est al satului, va fi transformat după Jocuri în Sala națională de judo. În prezent lucrările sînt în fază de fundație. Realizarea proiectului va reprezenta o lucrare unică din punct de vedere arhitectonic și ingineresc. Acoperișul metalic va fi suspendat cu ajutorul unui tirant de 2 pilaștri exteriori, ancorati. În felul acesta va fi acoperită o sală imensă de cca 30 000 m.p., care va cuprinde un bazin de înot de 20x50 m cu 9 culoare, un bazin de sărituri de la trambulina și turn și tribune pentru 15 000 de spectatori. În această sală vor avea loc probele de înot și sărituri, finala la polo,

proba de înot din cadrul pentatlonului, întrecerile de judo.

Ca o anexă a sălii bazinului este sala de baschet, avînd același caracter de construcție, un acoperiș metalic ca o pîlărie, suspendat de un pilastru lateral. Această sală va avea tribune pentru 4500 de spectatori.

Între cele două construcții se vor amenaja o serie de clădiri care vor cuprinde camere pentru odihna sportivilor și pentru oficiali. Fiecare sală este prevăzută cu anexe necesare desfășurării probelor în condiții optime.

De curînd au început, tot aproape de sat, lucrările sălii de haltere „Shibuya Public Hall”. Sala va avea tribune pentru 3000 de spectatori și toate anexe necesare desfășurării concursurilor în bune condițiuni.

În afară de aceste baze, care sînt în construcție, satul mai are amenajat un stadion pentru antrenamentul atleților.

ing. PETRE CIȘMIGIU

Satul Olimpic văzut din avion